

HENRICI

ILLVSTRISSIMI DV-

CIS ALBANIAE COMI-

tis Rossiae, &c. et Mariae Serenif-

simae Scotorum Reginae

Epithalamium.

PER THO. CRAIGVM.

IMPRESSVM EDINBURGI

PER ROBERTVM LEKPREVIK.

ANNO 1569.

TO THE HONORABLE

THE SENATE

OF THE UNITED STATES

IN SENATE

January 11, 1891

1

REPORT OF THE

OF THE COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE

APRIL 1, 1891

IL
Me
Exe
Cot
Apr
Seru
Area
Mon
Carb
Súr
t q
uds
N
urp
cou
uo
am
nd

HENRIC

ILLVSTRISSIMI DV-

GIS ALBANIAE COMITIS

tis Rossiae, &c. et Mariae Serenissi-

simae Scotorum Reginae

Epithalamium.

I procul, & longos miserando carmine ludas.

Luridâque herbofi modereris signa theatri.

Melpomene, & miserè veterû lachrimosa quiete.

Exerceto ducum cineres, si iam amplius vlli.

Crida placet toties repetendâ Thyesta.

Atque moritura iterum rediit iussu a flammis.

Serviat hæc solùm scenis deflenda superbis.

Area, vel nostræ iram si tanta cupido.

Mordeat ætatis, seu no argumenta cothurno.

Barbarus ætati mala per sua præbeat hostis.

Sunt ibi sint, precor, nostra hæc quodcûq; futur.

Et quid sanguine possis in carmine, tellus.

Udiate haud videat, timeat, non somiat illud.

Nos ludi, ludæque comys genialibus ales.

purpureo latè splendens letissimus ostro.

Exorat ecce puer, sed quàm mutatus ab illo,

quo ducè Tyndaridos periturus amore Lacæ.

Medontæus Spartam in se armavit adulter.

A 2 Quique

EPITHAMA MI VMI

Quisque Peletroniis miserorum cede cruenta
 Nubigenum Lapidis tepidos rube fecerat enses,
 Totque eludum suffo peperit sibi sanguine nomen
 Dum purpureo furor, & cordis male sana cupido
 Quicquid & audendi scelerata licentia tollit.
 Ille triumphati victor sauisimus orbis,
 Ille Deum magnique Iouis contemptor inultus,
 Iam tandem posuere brumpens velamine, letus
 Sidereis aperit flammantia lumina telis.
 Non prior in vultu furor est, non cornua flexi
 Non armata manus facibus metuenda tremenda
 Sed placidus stat fronte decor, sed plorans illi
 Purpurat ora pudor sanctus, risuque verendus
 Lactesque Ambrosia ludunt per colla capilli
 Scilicet ingenti dudum sibi conscius ausu
 Et quæ venturos mancant hinc cetera nepotes
 Commoda, quæque audax quænu. de lege tyaris
 Regales puer inuasit, quæ denique fatis
 Plena Calydonio debentur gaudia sceptro
 Candidior solito vultus docet, osque pudicum

Nam quæ fatali diuorum lege sub vno
 Hactenus imperio centum dedit vnicæ reges
 Bisque decem prope sæcla suo complectitur ævo
 Eterni impatiens domini moderamine flecti
 Scotis, quam summo veniens non fulmine abest

Turbin

EPIGRAMMA MEVM

Turbine, non ferro duris metuendus in armis
Threicius poterat Maiores conuelleret secum
Sine Quirinalē rapraret in aspera Romam
Bella, pharetratos si in praelia mitteret Anglos,
Aut coniuato pulsos à littore Dacos.

Ille inquam sua sola, & inexpugnabilis armis
Scotia, pene suo cecidit sub pondere pressa:
Dum Fergusi adū n cupidus sœuissima mentes
Fallit, & hostiles cœpit sterilescere in usus:
Penè sub externi se suppositura lupatis
Memor Imperij, libertatēque nefando
Muratura iugo sed quam tamen antea duro
Sæpius exilio, quam tristi morte redemit.

Cui tanta incumbant onerosa pondera molis
Sola quidem, & tanti fuerat fiducia regni
Ilia, purpureis de tot modo regibus, una,
Purpureos (si fata sinant meliora) nepotes
Inter honoratos Scotis missura triumphos.
Ilia sola quidem, tantōque ferocior instat
Quam prius æternis (& frustra) dextis cuit armis
Comubaj titulis gentem domuisse superbam:
Instat enim, atque artes intentat lubricus omnes
Anglus, & hūc fului numerosa licentia nummi
Littitur, atque animos mittentis ludit inanes
Hinc rursus patrios tumidus confurgit in arcus.

EPITHALAMIVM.

Et regnum dotale infesto Marte reposcit:
Crudelis nimium & furijs furiosior ipsis,
Quem sacra communis non tangunt sanguinis, etas
Non mouet, & visus cunis vagitus in ipsis,
Tentare eadem hæc alij, melioribus vñ
Auspicijs: sed quid fatis pugnatur iniquis?
Nam Fergusides Scotos dominabitur inter,
"Et nati natorum & qui nascentur ab illis.

At sua transcribi dominis regnanda profanis
Numina, & externis sua iura addicere terris
(Sanguinis heu precium tanti) indignantur, et acres
Sollicitudo coquit ciues, ergone supremas
Inferias patriæ, & patrio mandamus honori:
Si sine Marte capi, si nos patiamur inultos
In dura externæ transferræ iura tyræ?
Quo toties (tanti steterat victoria) mistim
Romulidum & nostro satiata est sanguine tellus?
Siccine inexhaustos alijs sudasse labores
Non pudet? externis & nostra legetur in aris
Gloria, si profugos egit victoria Pictos
Atque triumphatos utrūque ad Nereæ Cimbros?
Torq; alios, quorum iuga tristia vindice ferro
Freginius, & dominos pro libertate superbos.
At nunc speratos Scoto sub rege triumphos
Nullus ab æthereo Phæbus post axe videbit:
Credimus

EPITHALAMIVM.

Credimus & diuos cœlo qui talia curent
Sæpe fâtigatos precibus? sed num fuit vllus
Qui exitio precibus melior præfente leuauit
Hæc dolor & plures dedit indignantibus iras,
Quoque minus soliti tanto iuga tristius horrent.
Iam surdos superos non ausi dicere censent,
Et dâperatis nequeant cum occurrere rebus,
Omnia perculsi diuis votisque relinquunt.

Sed Deus è cœlo lachrymas miseratus inanes
Tot mala pãssorum, duos meliora labores
Fata sequi dederat, precibus mitescere doctus:
Quodque prius fati fuimus pugnantibus ausi
Claudere in externa semper ditioe tenendum
Imperij nobis post tanta pericula pignus
Redidit, & miseris iussit succurrere rebus.
Nô secus ac sæuis quos marmore nactus aperto est
Insanus ventis vrget Neptunus, & vndas
Iam fugiens media claudit se nube propinqui
Conscijs exitij phœbus, iam iamque fathiscit
Puppis, & omne metu descendit in æquora cœli.
Desperata salus fugiens nisi magna relinquit
Vota nihil, pauidis si fax gratissima nautis
Tyndaridæ pleno gemini patiantur olympos
Vota rei soluunt quæ concœpere timentes.
Non aliter sæuo depressos turbine, vultus

EPITHALAMIVM.

Illa tui tandem reducis præsentia solvens
 O decus, o tanti Nymphæ spes unica sceptri
 Et decus & tanto Nymphæ dignissima sceptro
 Damnauit votisque reos votisque potentes.
 An meminisse diem post tot modo secula soles
 Præteriti potuere, tuis quæ gratior esset
 Quam quæ post tantos luctus, irasque deorum
 Tot modo præteritas, deploratùmque recisi
 Imperij à Scoto nomen, te vidit auito
 Susceptam solio sacra gemmantia dextra
 Sceptra tenere, et quid diui dare maius habebant
 Plenâque quod solidè tunc per suspiria fracti
 Gaudia non caperent animi, letissimus vltro
 Iam venit ille dies pleno quem copia cornu
 Lætitiæ, & meritis Phœbo spondente trophæis
 Semper honorandum venienti sanciet æuo.
 Scilicet ille pater nudandis festa Quirinus
 Annua mandauit fieri cinctura lupercis.
 Et tamen æterna claudantur noctis in ymbra
 Qui reduces sceptro dii promittere benigni
 Steuartos, dominisque dabunt fastigia priscis:
 Tunc & Sauromatas glaciali compede victos
 Szuitia, & Nomadas Lybiâ in sitiente remotos.
 Et quos Herculez distingunt orbe columnæ
 Vicinus: hæc inquam memori si excesserit æuo,

Nec

ERITHALAMIVM.

Nec merito ingrati lucem dignemur honore:
 Qua coit in dextram tœdis pulcherrima fella
 Magnanimo Maria Henrico: stabiliq̃ue fide
 Robore, stat gemino rutissima Regia fulebris:
 Quæ saltus exosa, grauis Rhamnusia vindæ
 Stringet in indignos meritas crudelior iras.
 Ordidiùs dominis iterum parendo superbis
 Externi meritos in iura senescere sceptri.
 Quotique prius nimium faciles in vota precèsque
 Sensimus, haud vllos tanget miseratio diuos.

Tu tamen ô seculi Nymphe prudentia nolite
 Iræna Calydonia fatis tælioribus oræ
 Quæ regis, & magnos Mauortia pectora Scotos.
 Ecce in quem magnam tutò deponere partem
 Curarum, & fessas poteris subducere vires,
 In tuus ignis adest Henricus, & auspice florem
 Lumine purpurei soli tibi deuouet æui.
 Tu iuueni primus fueras, eris vltimus ardor.
 Quis ego meritos audaci promere cantu
 Videbon' titulo? & dubium quem copia fecit.
 Cut, in Idalijs lignator montibus ausus
 Roboraq̃ue, & lucos ferro temerare silentes,
 At dubius primos quo telum libret in ictus,
 Miratur patulas ramoso stipite fagos,
 Inc videt æternas immenso robore quercus,

EPITHALAMIVM.

† Brachiaque ex alia viridansque parte cupressos.
Sic quem perpetuus mirantem sanguinis ordo
Detinet, & primi tot utroque in stemmate reges.
Regia maiestas vultus rapit, aspice quantus
Fronte superbit honos, nique quæ gratia formæ,
Quam castigatum spatioso in corpore pectus.
Quid referam mores ipsa te recte modestos,
Si Veneres oculis fideant, si dulcis in alta
Fronte pudor, stet in ore fides, in pectore candor.
Deusque qui nostro spectatur plurimus ævo
Idem alijs viuet, serisque nepotibus vnum
Exemplum Albanus virtutis habebitur heros.

Tu verò ô cælo iuuenum gratissime, Nymphæ
Connubijs (iungente deo) dignate superbis.
Si tibi Lenæus cupienti libera voti
Arbitria obrulerit facilis, quæque obtulit idem
Ante malè vsuro Phrygio nocitura petenti.
Si tibi quod Pæridi Venus & cum Pallade Iano
Iudicij precium temerandi quæque reponat.
An faciles habuisse deos in vota iuaret
Cuncta tibi, quorum dudum effecere potentem
Et tua te coniunx, tua te cum coniuge virtus?
Vsq; eadè ne tuis dotales iungere Scotos
Imperijs nihili est, ut quid tamen amplius optes?
Si te formæ mouet non tot lapsa Lacæne

Testi-

EPITHALAMIVM

Testibus est facies, nec quæ Lapithæa mouit
Italia, quid mores, quid pectora conscia magnæ
Callados addiderint ipso te iudice formæ?
Quiq; animus tibi iam viuit, quódq; oia supra est
Super in æternos tecum deuotus amores.
Accipe, dáque fidem, quod si librentur vtrinq;
Omnia, non tædis similes vtrinq; maritis
Iunxit Acidalijs vnquam Venus aurea campis.
Non tamen vlla tibi Scotos Albane dederunt
Lumina regnandos, secura viuere in aula
Et bona summa putes, aut indulgere veterno,
Væ in clamosi spumantem puluere circi
Flectere cornipedem, nec primo vere rotatas
Torquere in lepores fundæ balearis habenas.
Est quæ magnanimos virtus operosa laborum
Tollit honoratæ fruituros munere famæ,
Nec quisquam frustra victurus nascitur, & quo
Altius euehimur tanto est impensius æquum
Altius egregiè viuendi extendere leges.
Vsq; eadeo stat honos, si publica cōmoda quisq;
Curet, et humanos melior discerdat in vsus.
Præcipuè tu qui plenas moderaris habenas
Imperij, & Scotos te iam suspendis in vno
Magnanime Henrice, his te post subducere curis
Religio est & erit, nam quæ coniunxerat illos
Lex tibi parendo, te eadem damnauit in vno,

EPITHALAMIVM.

Iustitiam vt nullus tunc te vindice spernat,
 Sive pulchra mouet repetente exempla tuorum
 Gloria, si veteres virtute aquare labores
 Stas precia aquali, ventura in secula rerum
 Quo tua te vexit virtus, monumenta tuarum
 Linquere si speras, nulla est fecundior pra.
 Plenius aeternae quanta mercede paratur
 Gloria quae famae poterit deponere, quanto
 Plenus est semper duris exercita rebus.
 Aspice qui celebri medium cinxere corona,
 Nullus erit procerum, qui non virtute paratit
 Hoc quodcunque tenet, parietis sanguine virtus,
 Hunc magnum indomiti fecit victoria Daci,
 Hunc Pictis virtus profugis, huic belliger Anglus
 Mansuras fufus dederat cum nomine terras.
 Nullus erit cui stemma suis non nobile gestis
 Purpureo fecit virtus tepesacta cruore.
 Si loca perlustras ipsis memoranda triumphis,
 Non minor egregiae dabitur virtutis imago
 Tota quacunque feres. cristatis Galdus in armis
 Qui dominis rerum pulsus victricia terris
 Nomina quae retinent fecit tibi surget in illis.
 Hic duce Cannetho caesos obliuio Pictos
 Abstulit. Hic Coili tota cum gente Britanni
 Exitium, Coilam memori sacrauerat auro.

Ecce

EPITHALAMIVM

Ecce triumphata cum Dano & Saxone Ierne
Maximus occurrer bello Gregorius illic.
Hic in bella deos totios cum vindice Marte
Brutus ecce trahens, Anglis modo ferendus instat.
Hae fugit amissis Edoardus turpiter armis.
Qui prius immensum numero tremefecit olympu.
Sic tibi grata suis venient lota saepe triumphis,
Quae memores actuant generoso in pectore curas.
I bone quo virtus te ardentem provocat, & quas
Certa manent, non parva manent te premia famae.
Cum sua reddetur virtuti gloria merces.

Candida si precibus flectuntur numina iussis,
Si Phœbi vates nunquam cortina refellit,
Ista dies quae vos aeterno foedere iunxit,
Cimmerijs videt nobis exempta lacunis.
Semper, & in fastis Scotum memoranda legetur.
Quantus honos procerum plena venit ecce corona,
Quanta salutantum meliores turba coronant
Thure deos, & quid mirum? quid pulchrius unquam
Lucifer Eois veniens prospexit ab Indis?
Ipse etiam in partem venturus honorum
Gaudia quae maneat, nos conscius umbra
Aspice fulmineis ut bene non arridet ocellis
Delius, & pleno ludens patiatur olympo.
Aspice si veri quid habent praesagia, pandi

Quid

EPITHALAMIVM.

Quid mox promittunt malorum pondere rami.
Quid fecunda Ceres non ementita labores
Agricolæ? quid apes sudantes murmure mella
Roscida cū tenero? quid enim promittere possun
Spes nisi connubij quod non pascuntur inanes
Nec steriles vnquam damnabit Scotia tædas,
Vivet enim pulchri titulis insignis honoris
His ducibus, felix, felix crescente nepotum
Ordine perpetuo, nullæque obnoxia fato.
Et Fergusiades illustre in nomen iturus
Steuarti (vacuis si non ludibria ventis
Irrita vota cadunt) toti qua maximus oras
Littorei lambit Neptunus vtrinque Britanni
Imperium æquabit tearæ. stabilique deorum
Numine perpetua victor ditione tenebit.

F I N I S.

mi.

a
Sun
rs

